ORDET FRITT

Alla Svenska Canada-Tidningens prenumerantER äro välkomna att yttra sig i denna avdelning. Följande regler ha vi emellertid sett oss nödsakade att uppställa: (1) Skriv endast på en sida av papperet och med bläck. (2) Skriv så tydligt, kortfattat och på sak gående som möjligt. (3) Undvik hätska utfall mot olika tänkande. (4) Anonyma uppsatser publiceras ej. (5) Diskussion i religiösa ämnen är förbjuden. (6) För i denna avdelning gjorda uttalanden ikläder sig redaktionen intet sons helst ansvar. — RED

HOPPET.

Efter Schiller av G. S. F.

Det talas och drömmes människan tål
Om bättre kommande dagar.
Emot ett lyckligt, bländande mål
Ser man, hon ilar och jagar.
Världen blir gammal, blir ung igen.
Dock människan hoppas förbättring än.

Ja, hoppet för oss i livet in;
Hon omkringhägrar gossebehagen;
Ynglingen lockar dess trollska min,
Ej blir hon med åldring begraven.
Ty sluter i graven han livsmödans lopp,
Dock på graven planterar han — hoppet opp.

Det är ingen tom och smickrande vy,
Uppstådd i hjärnan på dåren.
I hjärtat skallar med högljutt gny:
Till något bättre är man boren.
Och vad den innersta stämman sagt
Bedrar ej den hoppfulla själens makt.

SKOGENS METRIK.

(För Svenska Canada-Tidningen.)

Till Furus värld och Ceders drogo vi,
Mitt skidopar och jag;
Midvintersstämning söktes där, uti
De högas lag.
Så fjärran hän, att kainsmärket svann,
Vi drogo ut i Skog —
Så långt, att Skövlarns bål blev myt,
och han
I minnet dog.

Vi—jag och mina skidor, deras stav—
I trädens disarting
Ha suttit länge — siarträdet gav
Oss plats i ring —,
Vi — de och jag—av Poppels tärnor små
Vår täcka hedersvakt,
Ledsagades till Björkeängd, att få
Vårt fältrop sagt.

Ty det och lösen fordras i domän,
Där Furu varit kung
Allt sen Wakonda steg ur Blåvärld hän
Till jorden ung.
Men då hos Lönn, som bryggde Läskans mjöd
För trött och törstigt Hopp,
Vi borgarbreven lagt — Ask vänligt bjöd:
"Fortsätten lopp!"

Av Rönn, som jag har fruktat, hållit kär —
Mitt giljarmåls mystik—,
Vi fingo ciceron — ty stigen är,
På dunkel rik.
Ledsagarinna hän till Granetorp
Blev Kråka, mörk, men vis,
Forntydar-mön, som, liksom Framtids Korp,
Har vunnit pris.

Vi mötte kämpen Ek, idrotters vän,
I brottardräkt, som jämt;
Vi mötte Pil, i sorgedoket än,
Och led av skämt.
Vi mötte jarlen Alm, aristokrat
Från hjässan, ner till tån;
Vi mötte Lind, i rimmig präst-ornat,
Decembers lån.

Då hyllning givits Hägg och hälsning Al,
Som sjöngo vår-duett,
Vi gledo slutligt in i Granedal,
Dit Kråka lett.
Det är ju så, att Gran, som aldrig log,
Är sabbatshymners mö —
Och min smaragd — hon sommar löften drog
Ur vintersnö!

Wakondas wigwam, guda-tepit blå,
Med kandelabern tänd,
Sin västandörr ej hunnit sluta, då
En stämma känd
Välkomnade till trädens region,
Dess hövdingar, dess folk,
Dess gröna altare och vita tron,
Där Korp var tolk.

I högbänk sutto omkring disarbord
Ej endast furors drott,
Men den, som förde siarkretsens ord
I tjäll och slott.
Profetisk Ceder, som hos Förr och Snart
Fått visa råd för Nu,
För honom högersätet blivit spart
Bland rådets sju.

Jag vågar icke översätta sång,
Som då och där han kvad;
Men mimersvallet märktes i dess gång —
Hon var kaskad —;
Nej, ocean av vishet oss hon bjöd,
Och rytmer viska: "Svall,
Likt Ceders, blott i mimerfloden sjöd,
En hjärnkristall".

Om han är bard och harpokopparn hans,
När stålet ej han slår,
Så skaldar Gran ett susande, som vanns
Där Bölja går.
Han sjunger hymn, han kväder hjärtans bikt,
Som Dvalin gjort och gör;
Ej är det jordesång, men himladikt,
Som lutan blör.

Adalborna äro skogens både jarlar och vasaller —
Han, som trälat under Gårdag, bär hos Morgon diadem—;
Meterlekare de äro en och var, och rytmkristaller
Oförtrutet, oavbrutet många pärlor med koraller,
Att utav mixturstramaljen sy för Gråvärld hopp-emblem.
Barrbemantlade profeter, Ceder, Gran och En och Furu —
Siarn, skalden järnsträngslekarn, trajbens väktare och drott—,
Vid trokeisk oktometers måttstock, tämpelbrusad, skuro
Disarhymner, synjobiktan — böljosvall och stormar buro
Orgelbruset fjärran, fjärran hän till ängd, som Aning spått.

Episk färg och episk diktan — tunga suskolonner höras
Gångande i allvarsdoften, över barrig tiljas natt;
Dvärjanynnan märkes aldrig, när titanklaveren röras —
Nordanstormars brus och böljors kunna ej av mummel störas—,
Lövträdsprassel för lyriken tonades idylliskt matt.

Skogarnas annaler aldrig talt, att Gran har spindlat jamber,
Icke, att hans skyttel burit diktarvarpen anapest;
Tunga, djupa voro ständigt granebarmens dityramber,
Ceders ock, vars lutoflöden skuggats utav högre amber;
Furu ensam hos daktylen lämpade sin kvädan bäst.

Han sjunger vita blommor, blåa bär,
Men föga varm och len
Är tanken, som i barr-gebit han klär,
Den kärve En.
Om vad, och huru Björk och Alm och Lind
Och Poppel kvad och Lönn,
Det bleke eller färge nu din kind —
Så här sjöng Rönn:

RÖNN-SÅNG.

(Rönnen har städse betraktats som en skogarnas häxa, välvillig, doftande och skön, men förmögen att "få syn förvänd", o. s. v. Asa-Thor erhöll virket för sin stav just av Rönn, och menominiindianens Nanaboojoo, dakotanens Wakan och choctowitens Aba få stöd av just henne. Mig ingav hon outplånlig respekt redan i min pilletid. Bland tusen andra ofog, som då roade mig, befanns det, att jag och mors gräddskål trivdes allt för väl ihop. Gång efter annan hade jag upplysts om, att Hornpär slutligen bleve min värd, om jag ej avhöll mig från gräddslickning. Bland andra våra träd fanns ock en rönn, och en dag befann jag mig i dess topp, just då översållad med blommor och — getingar. En av de sistnämnda blev min Hornpär, och rönn och geting ha sedan dess stått sida vid sida på mitt hjärnschiffer. Någonting mera tilltalande, än en blommig rönn, finnes väl knappast; men för mig är hennes behag mängt med — ja, jag vet ej vad. De fina, röda linjerna i hennes blad äro mig motbjudande. Ja, jag helt enkelt —älskar och fruktar "gudarnas träd".)

Rönnens bladrörelser — grenarnas ock — synas mig dikteras av följande rytm- och meterbud; och just så här förefaller det mig, att hon sjunger:

— — — — — —

Thor,
mäktig och stor,
stöddes av mig, då ut han for.
Jag kallades häxa, de nämnde mig troll
i människokretsar, fördummande,
men vinerna, mina, de skummande
dock spela i läkandets hävder sin roll.
Lärka känner dem, och så gör Stare,
så gör Lod och Räv och Björn och Hare.
Jag är varm, jag är röd — och han fruktar mig, Död.
Jag är glöd, jag är stöd, jag är levande bröd
för de små i det blå, för de få, som förstå,
som mig nå, och som få av korallernas vin uti bägare grå.
"Säjdare", "trollare" — det jag är,
hälsan är gömd i ett vart mitt "bär".
Mitt höganloft
ger dryck och föda, skydd och doft
åt druva ljuv, åt trast och uv.
Lärkorna jubla omkring mina bägrar,
siskorna sjongo "trollträdets" lov;
aldrig till någon läskan jag vägrar
— matsal jag är för en var, och alkov.
Mänskosläktet även — när det lärt sin läxa,
som i tusen sekler det har stavat på,
skall förstå sin "Trollrönn", skogens lilla häxa;
tacksamhet jag vinner, trots min kärvhet, då.
Och här är jag skogarnas rosenträd,
så täljer mig Ceder, så viskar mig Gran;
ibland är jag räv och ibland är jag svan,
men — valspråket mitt är: "Gläd".
Stöddes av mig, då ut han for,
Mäktig och stor —
Thor!
Skön?
Grön,
Krit -
V i t ,
Glöd -
R ö d .
Och fritt till envar mina viner jag bjöd.

Herr sättare: — Jag ar visserligen så erkänd botanist, att jag vunnit priser som "blomdöpare"; men på min rönn har jag ej lyckats få form och skick, så bisträck ni, som förmågan haver. Min Pyrus sorbusancuparia belönar er till våren, om ni får ihop lika långa grenar på stammens båda sidor, som hon vant sig vid att ha dem.

Hr. Banér. — Detta poem om rönnen var det mest artistiska i sitt slag, jag någonsin sett. Emellertid observerade jag inte idéen fullständigt, eller er anm., förrän poemet redan var satt, så "rönnen" är nu tyvärr hopklämd. Den kommersiella jakten på ett tryckeri såväl som att jag privat omöjligen har tillfälle att sätta om poemet på egen tid, gör, att "rönnen" ej får den fulla fägring och rättvisa, som om den satts på full bredd, vilket jag uppriktigt beklagar. — Sättaren.

BJÖRKESÅNG.

Jag är heliga wigwamens bländande lärvt, pärgamentet för hövdingens täxt;
Jag är hägnandets träd för nomadernas trajb, jag är lövsalars doftande växt.

Han har lånat sin färg av mjtt silvers gehäng och mantiljen, din midvinters snö;
Och med mig tråda vindar evinnerlig dans, ty jag är deras vänaste mö.

Visst är Ceder ju vis, visst är Furu ju hög, och i teten för kämpar står Ek,
Men de trånade bort, liksom Lönn, liksom Alm — deras pulsar gro liv vid min lek.

Jag är silke och ull, jag är silver och gull, jag är sprudlande glädje och liv;
Jag är vallpiltens mö, är den törstiges mor, jag är trevnadens flamma och viv.

HÄGGENS MONOLOG.

Och så kvad Hägg vid vita facklors sken
Å dofters guld:
"Jag är de vida viddernas syrén,
En huldra huld.
Just jag förser min skog med sabbatsdoft,
Och fritt för riddarsal och höganloft.

Fast naken nu och stel — ja, ful och grå,
Jag älva är;
Jag kläder mig i brudeklänning, då
Det våras här.
Då bär jag diadem och pärlgehäng,
Som tjusa trollens folk och det å äng

LÖNN- OCH LIND-KVAD.

Lind:

Utanför Wakondas wigwam ställdes jag — nej, där det sådes,
vingat frö; och skyddad telning blev i sinom tid — en präst;
jag är helga myters totem 5), uti mina kärll tvåddes
slummerdruckna rödvärldsjarlar, innan stegen ställdes väst 6).

Vaggan, vari spenabarnet gungas in i drömmens världar,
utav nynnande och ständigt blid och mänskovänlig Vind,
hon blev snidad utav virke degelbrynt i mina härdar,
fäst av mig till snösko-nätet Rödman fick, ty — jag är Lind.

Lönn:

Men jag, men jag — jag brygger mjöd
För livets krus och dödens bägrar;
De sina aldrig, mina flöd,
Och blåvärldshopp ur lägeln hägrar.
Mig diar lindebarnet nöjt,
Jag ammar svennen, ammar tärnan;
Och då kanoten de förtöjt
Vid Gråflod 7), då jag tänder stjärnan.

I grifters tepi släcker jag
Var andes törst, intill han vingats;
Tills av Chipiapos 8) en dag
Han till Miq'kigans 9) drömvärld svingats.
Jag är den helga Kwopons 10) mor,
Som tämpeltepits manna bakat;
Och jag är Sheshikimas 11) bror,
Och hon, just hon, min banna stakat. —

POPPEL-MUMMEL.

Icke lik Furu, spanande,
Icke som Gran, en sträng;
Icke lik Ceder, anande —
Endast en dvärg, en dräng.
Ek är ju stark, som björnen,
Rönn äger doft och blom;
Alm delar tält med örnen —
Men ej är min bägare tom.
Björk äger linnen så vita,
Klädnaden min är grå;
Lönns elexirer lita
Människobarnen på.
Men av de ädla safterna
Jag, mellan bark och stam
Gömmer min del, tills krafterna
Mana en dag dem fram.

Nu rägnbågsmantlad grynings koppar.
Ses höja kronan över Morgons port;
Då tystna trädens sång och harpolekar,
Då släckas stjärneljusens himlavekar.
Vi — skidorna och jag och stav —från värld.
Av poesi — fly "hem" till prosans härd.

Johan G. R. Banér.

1) Wakonda, "ädelsjälens själ", indiansk gudom. 2) Blåvärld, ord myntat från menominiiltens Akamia, som dock bör översättas med "Hinsidans lyckoland". 3) Tepi, ett mindre wigwam, vanligen av poppelbark, tält. 5) Totem, sköldmärke, men ock fittarfana. 6) "Innan stegen ställdes väst", före avlivandet. 7) Gråflod, dödsfloden. 8) Chipiapos, dödsfursten. 9) Miq'kigan, dödsriket; tillfinnandes under Michigansjön. Ordet Miq-kigan, varifrån Michigan förvanskats, betyder "stigen till (Dödsvärld)". 10) Kwopo, lönnvin i allmänhet, men huvudsakligast det, som ställes å nya grifter, att där släcka andens först under de fyra dagar (från dödstillfället), som Chipiapos behöver för att iordningställa andens tepi, bord, läger, o. s. v. 1 Miq'kigan. 11) Sheshikima, sockerlönn, men oftast använt som namn på Akamias (himlens) evigt bryggande salighetsträd.

Förf. förkl.

Ferintosh, Alta., 30 dec. 1919.

Jag innesluter härmed $4.00 för eder tidning, som har varit sänd mig. Som den nu har tagit en ljusare färg, så läsa vi den med större intresse. Med tillönskan om bättre framgång, vänligen

Erick Hanson.

Jag önskar Svenska Canada Tidningen och dess personal ett gott nytt år. Varför skola de klandra tidningen? Jag tycker som många andra här runt att den är mera innehållsrik nu än någon gång tillförne, så jag ämnar för min del fortsätta att läsa den. Här är också ett stort svenskt settlement. Vill ni intaga några s. k. nyheter, ditt och datt, häriifrån, så skall jag mer än gärna införa sådana ibland. I så fall, låt höra. — J. E., Paddling Lake, Sask.

Jo, tack. Sänd alla meddelanden Ni kan. Vi äro mycket tacksamma.

Red.

Höglunda, 15 dec. 1919.

Ärade red.!

Jag ser att min prenumerationstid är ute. Jag vill härmed insända betalning för nästa år. Jag var fullt besluten att icke förnya den, men sedan den har fått en annan ledning, har jag ändrat mig. Jag har fått Forum sänt till mig, men den kan mr. Brown behålla för sig och sina barn eller för sina likar.

Jag skulle vilja göra några frågor: Vad är meningen med att kapitalisterna eller fabrikanterna hålla sina varor tillbaka? Är det för att lära farmarena att göra detsamma, eller i vad avsikt göres detta? Vill ni ha farmaren på strejk? Jag var i Red Deer den 17. Vad jag ville ha var socker, två pund. priset, 28 cents. Tändstickor, en liten ask, 15 cents. Det samma alla platser. Flera andra saker jag ville ha som jag inte kunde få. Jag bor 18 mil från byn. Sådant giver intet gott intryck. Men jag kan väl tänka mig, att man skall läras.

Jag önskar tidningen och dess styrande män en god fortsättning. Även dess läsekrets. — Njorder Anderson, Sylvan Lake, R. R. No. 1.

STUDIEMINNEN.

Meddelandet i tidningarna för en tid sedan om f. d. pastor Gustaf Carlsons, Wetaskiwin, Alta., hastiga frånfälle väckte hos mig djupa känslor av vemod. Jag deltager djupt med den efterlämnade sörjande makan och deras barn och tillönskar dem från alla goda gåvors givare all den hugsvalelse och kraft de behöva just nu, då känslan av den stora förlusten annars skulle helt nedtrycka dem. Gud välsigne er!

I Betelseminariet, Stockholm, Sverige, ingingo i andra klass vid läsårets början hösten 1886 tre elever från första klass, men samtidigt ingingo åtta direkt i andra klass. Per Fredrik Lindberg, Olof Carlson och Erik Berg, vilka året förut genomgått första klass, leva, så vitt jag vet, alla ännu. Men av de övriga åtta var Gustaf Carlson den sjätte som avgått med döden. Som de alla tillhöra historien och t. o. m. bland Svenska Canada-Tidningens stora läsekrets ha en del vänner som minnas dem, vill jag med redaktörens tillåtelse nedteckna deras namn och några data och tar dem då i den ordningsföljd deras jordiska kropp skattade åt förgängelsen:

Jonas Edén var född den 21 nov 1863 och dog den 1 maj 1889, i en ålder av 25 år, 5 m. och 10 dagar.

Fredrik Haglund var född den 28 april 1864 och dog den 10 nov. 1889 i en ålder av 25 år, 6 m. och 12 dagar.

Johan Emil Romell var född den 17 febr. 1865 och dog den 12 maj 1897 i en ålder av 32 år, 2 m. och 25 dagar.

Harald Ferdinand Waxberg var född den 31 mars 1864 och dog den 7 aug. 1900 i en ålder av 36 år, 4 m. och 6 dagar.

Erik Wilhelm Hellström. (Om någon känner till hans födelse- och dödsår, var god meddela dem — för fullständighetens skull.)

Gustaf Carlson var född 1855 och dog den 16 sept. 1919 i en ålder av 63 år och 9 månader. Frid över de hän-

Axel Randvig och Torsten Clafford

Axel Randing och Torsten Clafford äro ännu i livet och verka Guds verk, Randvig i Upland, Sverige, och Clafford i Chicago, Ill., U.S.A.

Vid inträdet i Betelseminariet kan jag ej minnas att någon av de avsomnade bröderna såg sjuklig och döende ut. Man står då frågande, varför de flesta av dem togos bort i blomman av sitt liv. Själva anse vi oss ej kunna giva det rätta svaret på den frågan, ty det svaret innehar endast den som råder över liv och död. Men vi våga dock göra några reflektioner. Vi tillhörde visserligen ej de s. k. banbrytarna, men vissa av deras erfarenheter fingo även vi göra. Undervisningen vid läroverket bedrevs under den kallaste och för hälsan i övrigt mest prövande årstiden. Flertalet av studenterna reste ut och predikade söndagligen. Därunder fick man ofta åka en eller flera mil efter häst i både 30 och 40 graders kyla. För sådana färder voro vi dåligt utrustade beträffande kläder. Päls hade ingen av oss råd att bestå sig med, nej inte ens en reskappa. Stundom, ja ofta, predikade vi i trånga stugor, som, fyllda av åhörare, blevo odrägligt varma och kvava. Eldiga som de flesta av oss voro blevo vi så svettiga, att vi rätt ofta bokstavligen badade i svett. Så kunde det inträffa att man under den påföljande natten fick ligga i ett rum utan eldstad med kalla, fuktiga lakan och dito sängkläder i övrigt. Dessa rum voro så mycket farligare som de sällan eller aldrig luftades. På så sätt blevo vi förkylda under de flesta av våra resor och sökte vid hemkomsten kurera oss så gott vi kunde. Men en del av bröderna blevo knäckta till hälsan och repade sig aldrig, utan rycktes tidigt bort ifrån det missionsarbete, som var dem kärare än deras eget jordeliv.

Som personer tillhörande andra samfund funno ett slags nöje i att kalla Betelseminariets elever för "herrar", hade vi något svårt att säga ifrån, även då det bort göras. Med fara för vårt eget liv sökte vi undvika allt som kunde bli till anstöt. Onödigtvis bör man dock ej sätta hälsa och liv på spel. Annat är om någon tar mitt liv för evangelii och Kristi skull, ty då bör jag med glädje giva det. E. B.

FRAMTIDSFOLK.

Visserligen är det ju sannt; att vi inbilla oss stå ofantligt högt uppe på ut-

Visserligen är det ju sant, att vi inbilla oss stå ofantligt högt uppe på utvecklingens fjäll. Men det är ock sant, att vi i stället ramlat ner från den jämförelsevis obetydliga höjd, varå våra fäders fäder en gång stodo. Påståendet är lätt bevisat, då ju envar av oss vet, att vi enbart härma fädernas ursprunglighet, precis så som japanesen imiterar vår "nordic" originalitet, skandinavers och övriga teutoners orsakssinnen och verkansorgan.

Eller ha månne vi någon Moses i våra statsmannacirklar, någon David vid lyran eller någon Esaias att beröra tidens harpsträngar? Ha vi någon ädel Johannes, granitartad Petrus eller övermental Paulus?

Vad statsmännen angår, så stå vi så lågt, att väl knappast Afrikas vildar stått lägre. Ej ens en av dem räcker upp till lägsta medelmåttet. Och utom Frankrikes två rävar från Ludvikarnas tid, påminner jag mig ej ett namn från de senaste fem hundra åren, som är granit och kissel värdigt — även om fiertalet av de sent gångna få jättegestalter, då de jämföras med vår tids ömkligheter på det området.

Filosofien har aldrig någonsin haft en nämnvärd representant på vår jord. Men till och med spenabarn voro i Platos och Sokrates dagar överlägsna dem av vår tids människor, som man förlöjligar genom att kalla "tänkare".

Fastän jag läst all jordepoesi, och därvid funnit, att det sämsta är bäst och tvärtom, så har jag ännu ej funnit ett enda helgjutet poem, knappast en i allo fulländad strof. Dock står skaldekonsten sida vid sida med bildhuggarkonst och målarskicklighet vid foten av vår utvecklings bärg, dit även tonkonstnärerna hunnit. Helgjutna skaldeverk ha aldrig ännu sett dag, finnas ej till; men i de omkring femtio värsböcker, som nu ligga framför mig, finnas satser — ja, till och med strofer, som ha hjärtan, hjärnor och öro lämpligt klädda. Vi finna dem lite varstans, blida hos Norman, Åkermark, Ninian Wärner, o. s. v., doftande hos somliga, medan en del av vår diktarbrodd ger stålklang. Därför vår jag hoppas att släktet inom ett tusen år eller så får en helbard, en sådan som mäktar åstadkomma en fulländig heldikt.

Men även på andra områden skall vårt släkte gå framåt inom närmast liggande sekler, och den frammarschen skall ombestyras av förädlad frenologi. Liksom vi i dag bestämma arten av morgondags hjordar, så skola vi ock dikta den dagens människosläkte.

Som det mekaniska vetandet redan nått rätt högt, och inom kort dikterar allt fysiskt arbete, så kunna våra barnbarn ägna sig helt och hållet åt sådant länkande av könen, att ett vart foster födes helmentalt. Och i dåtidsskolan, vars lärarekår kontrolleras av frenologisk nämnd, gallras barnen så, att de, vilka ledas av för läkarevetenskapen lämpliga sinnen, få nödig utveckling. Följden varder inom kort, att evig hälsa, evigt liv tillfaller släktet. Tillfredsställelsens lymfa inympas då vid förlossningarna, och därmed tronsättes lyckan som evig drott just hos dessa våra avkomlingar, och just här på jorden.

Kemisterna ha vid det laget löst varje problem om rätt mängning av kold och värme, dryck och föda, dräkter och tjäll; allt sådant beordras då fram medelst en vink från vem som hälst, när som hälst och allestädes.

Hoppets gissning, säger du? Ingalunda. Du kan vara så viss som du är om, att du i dag lever ett skälligen ömkligt liv.

Därpå går sann utveckling framåt så, att varje dröm, varje aning inom kort förverkligas. Vi, det vill säga, våra atomer, barnbarnens barn, varda i sinom tid "änglar", "gudar" — absolut tillfredsställda. Och igenom dem, i dem få vi våra mödors lön, ty vi, föräldrarna, varda deras barn, och, i sinom tid, våra förfäders föräldrar. Allt är kretslopp, ser du. Och framåt skola vi en gång börja gå efter tusenårig tillbakagång. Banér.

TUR OCH OTUR.,

På tur och otur tro endast de, vilkas ban stakas av den sistnämnde; turs gunstlingar tillägna sig envar hans gård, ej blott otacksamt, men så att framgångarnas egentliga skapare bli nådehjon, men ej gunstbrunnar. Absolut allt bygges eller rives av tur och otur!

Var det ej tur för Andrew Carnegie att hans mor och far tillsamman försågo honom med finansiellt snille? Naturligtvis, ty själv utrustade han sig ej med varken Konstruktivsinnet eller Sparorganet.

Vem gav Mackensen militär-intelligens, om ej tur, som förknippade sådana föräldrar åt honom, som tillsamman hade övernog av just den varan, samt dessutom tillräckligt av myntsamlarmolekyler att skrapa ihop nog för piltens skolgång.

Chaplins egenskaper föddes med honom, och de utvecklades av ärvda kalfaktörer. Därför är han idag miljonär och avgud för dem, vilka hylla fjantigheter.

Caruso fick sin röst av far och mor, även om stämman hos dem låg i dvala från förföräldrarnas tid. Dollars och lagrar inhöstas därför av honom just emedan tur var hygglig nog att låta just honom bliva, de föräldrarnas ättling. Med andra föräldrar hade Caruso kunnat vara getfogde i Råglösa, och med de föräldarna hade jag eller du kunnat bli världens förnämste tenor.

Vem utrustade Jenny Lind och Kristina Nilson med röst och behag? Gjorde de själva den tjänsten? Änej. Tur var framme, där som annorstädes.

Förmågan att skapa just sådant, som rästen av mänskligheten vill komma i åtnjutande av är — turs gåva: alltid och allestädes.

Alltemellanåt händer det, att både tur och otur stå vid dopfunt och vagga. Tur giver då faddarspris av ädelt slag, men otur är genast färdig med att gallmänga gåvan. Tur förser kanske med snille sådant som Poes, och otur mänger det med Poes oro, som drev honom till handlingar, som ej senterades av övrig mänsklighet.

Ja, tur och otur följa de sina från funt till grift, och kanske längre. Att fly någon av dem är absolut lönlöst.

Jag kände en gång två fastighetsmäklare, vars kontor placerats invid varandra. En av dem utbjöd bättre land till lägre priser och på billigare vilkor, än grannen. Men den sistnämnde sålde sig rik, medan den förre blev utfattig. Varför? Jo, en del av köparne påstodo att han, som misslyckades, såg så "förfärligt högdragen ut." Han var icke alls så, men utseendet var emot honom, och därpå förlorade han. Lyckades han att sälja något, så knepo landägarne hans kommissioner, ty, sade dessa, han kräver blott en gång, men är för stursk att klämma efter oss med allvar. Här hade otur varit framme med "stolta drag" som mixtur i turs skapelse, ty tur var ej snäl med gåvor vid den så misslyckade mäklarens hitkomst. Han fik "förstånd för tio," sades det.

Det är med tur som med frenologi, fastän i omvänd mening. Frenologien förnekas av envar ofullständigt utrustad, fastän vi lite till mans köpa eller uppfostra kreatur enligt frenologiens diktamen. Tur förnekas däremot av egna vasaller. Allt detta fastän till och med barn borde inse, att de två lämnat spår efter sig alltid och varjestans, samt att de fortfara härmed tills — frenologi diktar tur genom att sammanfoga rätt art av föräldrar för varje barn.

Allt prat om en "fri vilja", som till större eller mindre grad dikterar motoller framgångar, är — idiotiskt. Viljan själv är en del av födsloarvet, en del av hjärnan; och omständigheter av art, som hjärnan i sin helhet dikterar, amma och fostra viljan, vilken således är — icke fri, men träl under — det ärvda turs och oturs gårder, således.

Som nu "tur" är — "öde", så är det sistnämnda släktets överdrott? Så självklart, att tvist om den saken aldrig bör ifrågakomma.

Utan fingrar kan ingen draga fingerkrok, utan barnkärlekssinne kan ingen älska barn, utan samlarsinne blir ingen en Rockefeller, utan lämpliga föräldrar fränhålles det sinnet fostret. Och tur-öde-slump fogar det senares far och mor.

Natt- och dagbud besvaras skyndsamt.

Kontorstimmar: 9—12 Söndagar 2—6 9—12 7—9 2—6

DR. B. GERZABEK.

Medlem av "The Royal College of Surgeons", England; licentiat av "The Royal College of Physicians", London, England; f. d. assisterande läkare och kirurg i Wien, Prag, Berlin, Gracon och andra hospital.

Dr. B. Gerzabeks Privata Hospital.

För vård och vetenskaplig behandling av lungröta, hjärt-, mag-, inälvs- och njurråkommor; urin-, hud- och nervsjukdomar; kvinnors, barns, och ålderdomskrämpor etc.

X-RAY (Röntgenstrålar) rum, utrustat med alla de senaste apparaterna både för "screening", stereoskopiskt arbete och tagandet av fotografier från invärtes organ.

OPERATIONSRUM med de mest tidsenliga apparater för små och stora operationer.

PATIENTERS SJUKRUM, alla av gillad modärn hospitalskonstruktion, rymliga, väl ventilerade och med en uppmuntrande anblick

LABORATORIUM OCH APOTEK försett med alla inländska och importerade nya materialer av bästa och renaste slag, från vilka medikamenter sammansättas av doktorn själv.

DR. B. GERZABECK

415—417 Pritchard Ave., Winnipeg.

Telefon: St. John 474.

Dr. Philip A. Eckman

Skandinavisk Tandläkare

Tändernas vård

får icke försummas, om ni önskar behålla eder goda hälsa. Det har bevisats att alla svåra sjukdomar komma av dåliga eller försummade tänder. — Jag står med nöje till eder tjänst och vill giva eder alla råd jag kan och vill undersöka edra tänder gratis.

TÄNDER UTDRAGAS SMÄRTFRITT

ALLT ARBETE GARANTERAS

Dr. PHILIP A. ECKMAN

Manitoba Hall Block,

293 Portage Ave., Winnipeg, Man.

För den Bästa Behandling

samt skicklig- och samvetsgrann Läkarehjälp rådfråga Dr. Leigh

Dr. Leigh har gjort **Nerv-, Blod- och Kroniska Sjukdomar** till specialitet och har under sin 30-åriga praktik i Chicago behandlat och botat hvarje tänkbar form af dessa sjukdomar hos män och han har gjort sig berömd för sina kurer af de allra svåraste kroniska sjukdomsfall.

Behandlar pålitligt och framgångsfullt Nervös Svaghet, Hud och Blod Sjukdomar, Katarr, Dyspepsi, Reumatism och alla sjukdomar i Bröst, Lefver, Njurar, Blåsa, Mage, Uringångarne och andra organ. Snart sagdt alla sjukdomar hos män behandlas och botas säkert och varaktigt enligt den mest framskridna och framgångsfulla behandlingsmetod och de bästa och verksammaste mediciner. Ni kan lita på redbar och skicklig behandling samt de bästa medicinar och behandlingssätt. Mitt arbete är så rimligt, att alla kunna draga nytta af min hjälp. All korrespondens på svenska och ansedd som privat. Mediciner sändas öfverallt.

Rådfrågning, personligen, genom bref eller fraglista, är alldeles kostnadsfritt.

Värdefull Läkarebok Fritt

"GODA RÅD" den berömda svenska boken, som Dr. Leigh skrifvit och som behandlar de flesta sjukdomar hos män, och deras följder samt äktenskapet, etc., borde läsas af män i alla åldrar. Boken, jämte fraglista, sändes alldeles gratis och portofritt i slutet omslag till alla, som insända namn och adress till

DR L. K. LEIGH, 177 No. State St., B 14, Chicago, Ill.

Kontorstid: Hvardagar 10—4; Söndagar 10—1. Måndags, Onsdags- och Lördagsaftnar till 8.

Hudar **Pälsverk** **Ull**

Om ni önskar snabb betalning för och största förtjänsten på edra pälsverk, hudar, ull etc., skeppa den till

Frank Massin

Efterskrif priser och fraktsedlar.

BRANDON, - - - - - MAN

SKANDINAVISKA ADVOKATER

811 McArthur Bldg.

Telefoner: Main 4503 och 4504

BOTHWELL, JOHNSON & BERGMAN

P. O. Box 1066

WINNIPEG, — — MAN.

Han ville vara säker på sin sak. "Jag ämnade ingenting säga, förrän jag var alldeles säker på att mitt onda verkligen hade försvunnit," skriver herr Josef Lang i Regina, Sask. "I cirka femton år var jag besvärad av smärtor i bröstet samt hostattacker. Jag rådfrågade flera läkare och försökte olika slags mediciner, men tio flaskor av Dr. Peters Kuriko ha fullständigt botat mig. Jag känner mig mycket starkare än förr och jag är mycket tacksam för den nytta detta läkemedel gjort mig." Detta gamla berömda örtbotemedel har varit en källa till hälsa och styrka för tusentals personer. Varför ej själv försöka det? Det är ej en apoteksmedicin, utan tillhandahålles allmänheten direkt, samt tullfritt, av Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 2501 Washington Blvd., Chicago, Ill.

Levereras tullfritt i Canada.

ECZEMA SPECIFIC

botar fullständigt eksem, salt Rehum, barbers itch, revorm, gamla sår, brand och kylsår, rfost bits, black heads, förgiftningar från ogräs eller färger och många andra hudsjukdomar. Min skabbsarva botar skabb, klåda, fnask, seven years eller prairie itch på några dagar. Har botat tusentals personer på de senaste 25 åren. Sänd per post för $2.00, 2 askar för $3.75.

S. ALMKLOV, skandinavisk apotekare
Box S. Cooperstown, - N. Dakota.

Copenhagen

TUGG-TOBAK

Gjord af den mest utvalda, rika, saftiga bladtobak — garanterad absolut ren.

Detta är asken, som gifver eder världens bästa tuggtobak.

HOS ALLA HANDLARE.